

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/55/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111011498
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3111011498.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému L. R., B. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom O. O., Ľ. L. XXX/XX, okres O., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v inej trestnej veci v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava, pre obzvlášť závažný trestný čin zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c), písm. d), odsek 2 písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zákona, na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 11. októbra 2018, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 20. marca 2018, pod sp. zn. 2T/129/2011 takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písm. d), odsek 2 Tr. poriadku sa z r u š u j e napadnutý rozsudok vo všetkých výrokoch o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 44 Tr. zákona sa u obžalovaného L. R., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom O. O., Ľ. L. XXX/XX, okres O., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v inej trestnej veci v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava

u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zákona, pretože trest uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Trenčín pod sp. zn. 3T/76/2010 zo dňa 05. októbra 2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/147/2010 zo dňa 14. apríla 2010, je na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného dostatočný.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 20. marca 2018 pod sp. zn. 2T/129/2011 bol obžalovaný L. R., nar. XX.XX.XXXX pri nezmenenom výroku o vine v rozsudku Okresného súdu Trenčín pod sp. zn. 2T/129/2011 zo dňa 30. septembra 2011, právoplatnom toho istého dňa, v spojení s uznesením Okresného súdu Trenčín pod sp. zn. 2Nt/50/2015 zo dňa 05. decembra 2017, právoplatnom toho istého dňa, po povolení obnovy konania iba vo vzťahu k výroku o treste a spôsobe jeho výkonu u obžalovaného L. R. pod bodom 3) skutkovej časti citovaného rozsudku, pre obzvlášť závažný trestný čin zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c), písm. d), odsek 2 písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zákona, ktorého sa obžalovaný dopustil na tom skutkovom základe, „že obž. L. R. v presne nezistenom období od marca roku 2010 až do 25.06.2010 na presne nezistenom mieste nakupoval od obž. X. X. a obž. N. W., v presne nezistenom počte a množstve omamné látky - „heroin“ (diacetylmorfín), ktoré prechovával v uvedenom období na presne nezistenom mieste, okrem iného aj v byte v B. J., U. č. XX/XX, kde v tom čase býval, a ktoré omamné látky v uvedenom byte v B. J. a v blízkom okolí následne opakovane v presne nezistenom počte a množstve za účelom zisku predával, prípadne ponúkal bezodplatne iným užívateľom tejto drogy, a to K. P., bytom O. O., T. č. XXX/

XX, O. Z., B. J., Y. č. X/X, G. Y., bytom O., C., L. č. XX, Y. R., bytom O., R.. P. č. XXXX/XX, T. I., bytom O. - C., C. č. XXX/XXX, J. P., bytom X. pod k. Y. č. XXX, pričom „heroin“ (diacetylmorfin) je zaradený v zmysle Zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do 1. skupiny omamných látok“, odsúdený podľa § 172 odsek 2 Tr. zákona, §§ 36 písm. l), 37 písm. m) Tr. zákona, § 42 odsek 1 a § 41 odsek 2 Tr. zákona, § 39 odsek 1 Tr. zákona v znení nálezu Ústavného súdu SR pod sp. zn. PL.ÚS 106/2011 zo dňa 28. novembra 2012 na súh r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov a 6 (šesť) mesiacov, na výkon ktorého bol obžalovaný podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 odsek 2 Tr. zákona bol zrušený právoplatný výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Trenčín pod sp. zn. 3T/76/2010 zo dňa 05. októbra 2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne pod sp. zn. 3To/147/2010 zo dňa 14. apríla 2011, ako aj všetky rozhodnutia na tento právoplatný výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku, v zákonnej lehote pätnástich dní, t. j. včas, podal odvolanie iba obžalovaný L. R.. V písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajkyne uviedol, že jemu uložený trest v napadnutom rozsudku pokladá za neprimeraný, vzhľadom k okolnostiam spáchania skutku i jeho osobe a uložený trest potom nie je ani v súlade so zásadami pre ukladanie trestu podľa § 34 Tr. zákona. V napadnutom rozsudku prvostupňový súd ustálil a vzal do úvahy jednu poľahčujúcu a jednu priťažujúcu okolnosť, a tým ich vyrovnaný pomer. V pôvodnom rozsudku však bol ustálený prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností. Poukázal na to, že prvostupňový súd bral do úvahy priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, t. j. že bol už za trestnú činnosť odsúdený, vzhľadom na to, že zákon pripúšťa, že podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia, nemusí brať túto okolnosť súd do úvahy, čo je i jeho prípad, a to aj v zmysle rozsudku Krajského súdu Prešov pod sp. zn. 7To/5/2016, ktorého právne závery o nepriznaní priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zákona možno aplikovať aj v tomto prejednávacom prípade. Je toho názoru, že prvostupňový súd nedostatočne zistil skutkový stav veci v súvislosti s jeho osobou. Ako vyplýva z jeho hodnotenia z doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody, aj keď jeho správanie bolo spočiatku problematickejšie, postupne došlo u neho k pozitívnym zmenám. Naučil sa disciplíne, plniť riadne príkazy príslušníkov ZVJS i pracovné úlohy. Dokonca vyštudoval v spolupráci so U. L. učebný odbor záhradník s vyznamenaním a opakovane bol disciplinárne odmenený. Úspešne už absolvoval aj protitoxikomanicke liečenie. K požívaniu drog sa už nechce nikdy vrátiť. Chce žiť riadnym životom a starať sa o svoje deti. Z uvedených skutočností je zrejmé, že už doteraz právoplatne uložený a vykonávaný trest spôsobil u neho nápravu. Ku skutku sa priznal a preto u neho nie je daný dôvod na uloženie trestu nad dolnú zákonom ustanovenú hranicu trestnej sadzby. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výrokoch o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu a vec vrátil prvostupňovému súdu aby ju opätovne prejednal a rozhodol, alternatívne aby odvolací súd sám rozhodol o uložení trestu.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu poukázala na správny a zákonný napadnutý rozsudok aj vo výrokoch o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné, zamietnuť.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu poukázala na dôvody písomného odvolania a navrhla zrušiť napadnutý rozsudok vo výrokoch o uloženom treste a spôsobe jeho výkonu s tým, aby odvolací súd uložil obžalovanému miernejší súhrnný trest odňatia slobody.

Obžalovaný sa na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu stotožnil vo všetkom, čo uviedla jeho obhajkyňa. Spáchanie skutku opätovne oľutoval a dodal, že jeho konanie bolo podmienené vtedajšou jeho drogovou závislosťou a sľúbil, že drog sa už ani nedotkne a hodlá žiť novým životom.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, na verejnom zasadnutí dňa 11. októbra 2018 na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené 21. mája 2018, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na podklade podaného odvolania obžalovaného, ktorým napadol výrok o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu v napadnutom rozsudku prvostupňového okresného súdu, krajský súd, neopomenutím svojej zákonnej povinnosti podľa § 317 odsek 1 posledná veta Tr. poriadku dospel k záveru, že prvostupňový súd zásadným spôsobom pochybil, keď obžalovanému uložil súhrnný

trest odňatia slobody (jeho uloženie u obžalovaného síce správne a zákonne pripadalo do úvahy) a súčasne aj aplikoval ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 odsek 1 Tr. zákona, t. j. pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Krajský súd predovšetkým uvádza, že po povolení obnovy konania v posudzovanej trestnej veci, na podklade právoplatného uznesenia Okresného súdu Trenčín zo dňa 05. decembra 2017 pod sp. zn. 2Nt/50/2015, ktorým boli zrušené iba výroky o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, v pôvodnom rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 30. septembra 2011, pod sp. zn. 2T/129/2011, mohol prvostupňový súd rozhodovať pri nezmenenom výroku o vine obžalovaného L. R. zo spáchania obzvlášť závažného trestného činu zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c), písm. d), odsek 2 písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zákona na skutkovom základe pod bodom 3) tohto rozsudku, opätovne iba o výroku o treste u obžalovaného L. R. a odvolací súd tak mohol preskúmať obžalovaným už iba napadnuté výroky o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 2 odsek 10 Tr. poriadku súd je povinný postupovať tak, aby zistil skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom pre svoje rozhodnutie. S rovnakou starostlivosťou je povinný objasňovať skutočnosti, ktoré svedčia proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech. Podľa § 2 odsek 12 Tr. poriadku súd hodnotí všetky zabezpečené dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne.

Okresný súd sa týmito ustanoveniami, ktoré sa vzťahujú aj na rozhodovanie o súvisiacich výrokoch s vinou (výrok o trestnoprávných sankciách), aj so zreteľom na zachovanie kontradiktórneho spôsobu vykonania dokazovania i v konaní pred súdom, na hlavnom pojednávaní, pri ukladaní trestu odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu neriadil, keď obžalovanému vymeral trest odňatia slobody, ktorý je v posudzovanom prípade trestom nezákonným. Prvostupňový súd síce správne ustálil skutočne existujúci vyrovnaný počet poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, podľa §§ 36 písm. l) a 37 písm. m) Tr. zákona a správne tiež neurčil priťažujúcu okolnosť aj podľa ustanovenia § 37 písm. h) Tr. zákona (spáchanie viacerých trestných činov) so zreteľom na skutočnosť, že obžalovanému sa ukladal trest podľa zásad pre ukládanie úhrnného trestu pri viacčinnom súbehu dvoch zločinov, t. j. podľa § 42 odseku 2 Tr. zákona - podľa tzv. „asperačnej-zostrujúcej“ zásady, keď táto okolnosť sa vylučuje aj v súlade s už ustálenou súdnou praxou i na podklade judikátu NS SR. Krajský súd argument obžalovaného, podložený aj s poukazom na konkrétne rozhodnutie iného krajského súdu v inej trestnej veci, ktorými sa domáhal toho, aby v jeho prípade nebola identifikovaná priťažujúca okolnosť aj podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, nepovažoval v jeho prípade za relevantný a teda akceptovateľný. Následne však prvostupňový súd zásadným spôsobom pochybil, keď po tom, čo dospel k záveru, že u obžalovaného existujú skutočnosti, ktoré vedú k mimoriadnemu zníženiu trestu odňatia slobody podľa § 39 odsek 1 Tr. zákona a takto aj postupoval v napadnutom rozsudku a uložil obžalovanému potom súhrnný trest odňatia slobody podľa § 42 odsek 1 Tr. zákona a podľa zásad uvedených v § 41 odsek 2 Tr. zákona vo výmere 12 (dvanásť) rokov a 6 (šesť) mesiacov, so zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Prvostupňový súd ničím neodôvodnil, prečo obžalovanému podľa § 39 odsek 1 Tr. zákona mimoriadne znižuje trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej sadzby. V posudzovanom prípade obžalovanému hrozilo skutočne uloženie súhrnného trestu podľa § 172 odsek 2 Tr. zákona s dolnou hranicou trestnej sadzby najmenej 10 rokov, pričom trest odňatia slobody, ktorý bol obžalovanému ukladaný v inej jeho trestnej veci (Okresný súd Trenčín pod sp. zn. 3T/76/2010), zhodne podľa § 172 odsek 2 Tr. zákona, ku ktorému odsúdeniu prichádzalo do úvahy potom uloženie súhrnného trestu mu bol uložený na dolnej hranici zákonnej sadzby, t. j. vo výmere 10 (desať) rokov. Pokiaľ teda prvostupňový súd na jednej strane aplikoval ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody u obžalovaného pod dolnú hranicu ustanovenej zákonnej sadzby 10 rokov, je uloženie súhrnného trestu, ktorý musí byť zo zákona podľa princípov § 42 odsek 2 Tr. zákona prísnejší (nanajvýš nie miernejší) než skoršie uložený trest, ktorý sa súčasne u obžalovaného zrušuje, trestom nezákonným. Odvolací súd však vzhľadom k tomu, že konal iba na podklade podaného odvolania obžalovaného, z dôvodu absencie odvolania prokurátora nemohol toto zásadné pochybenie prvostupňového súdu pri rozhodovaní o treste obžalovaného napraviť (v jeho neprospech), teda po nevyhnutnom zrušení napadnutého rozsudku podľa § 321 odsek 1 písm. d), odsek 2 Tr. poriadku vo výrokoch o uloženom treste a spôsobe jeho výkonu uložiť mu sám, opätovne súhrnný trest, čo by bolo v rozpore s ustanovením § 322 odsek 3 veta tretia Tr. poriadku. Odvolací súd

mohol v tomto prípade rozhodnúť výrokom o treste iba tak, že podľa § 44 Tr. zákona upúšťa od uloženia súhrnného trestu obžalovanému.

Krajský súd, ako odvolací súd, na podklade vyššie uvedeného potom napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písm. d), písm. e), odsek 2 Tr. poriadku v napadnutej časti výrokov o uloženom treste odňatia slobody obžalovanému a spôsobe jeho výkonu zrušil a súčasne sám rozhodol podľa § 44 Tr. zákona tak, že upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zákona u obžalovaného L. R., pretože trest uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Trenčín pod sp. zn. 3T/76/2010 zo dňa 05. októbra 2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne pod sp. zn. 3To/147/2010 zo dňa 14. apríla 2011 je na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného dostatočný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.